

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

בקשה מס' 13

לפני כבוד השופט דורון חסדאי

דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ (בפירוק)
ע"י ב"כ עו"ד גד טיכו

התובעת

נגד

זנון קלוגר
ע"י ב"כ עו"ד פז יצחקיזינברגר

הנתבע

1

פסק-דין

2

3

רקע כללי בקצירת האומר

4

1. כתב התביעה המקורי הוגש ביום 16.6.20, בגדרו נתבע מהנתבע תשלום סך של כ-121

5

מיליון ₪. לאחר שביום 10.12.20 נדחתה בקשת התובעת לפטור מתשלום אגרה (בקשה מס' 1),

6

הגישה היא ביום 31.12.21 בקשה לתיקון כתב תביעה (בקשה מס' 10) שנענתה כמבוקש ביום 1.1.21.

7

2. ביום 6.1.21 הגישה התובעת את כתב התביעה המתוקן, במסגרתו נדרש הנתבע לשלם לה

8

סך של 9,660,000 ₪ (לצורכי אגרה). המצאת כתב התביעה לנתבע בוצעה לאחר שהוגשה ביום

9

7.1.21 בקשה מתוקנת להתיר מסירת כתבי הטענות לידיו, מחוץ לתחום השיפוט (בקשה מס' 2).

10

כתב הגנת הנתבע הוגש ביום 22.12.21.

11

3. עניינה של התובענה קשור בחברה (התובעת) שהקימו מר אולג אייזיקוביץ' (להלן: "מר

12

אייזיקוביץ'") והנתבע בשנת 1996 לשם שיווק וסחר של מוצרי דלק. השניים היו בעלי המניות של

13

החברה ודירקטורים יחידים בה ממועד הקמתה ועד מועד פירוקה על ידי בית המשפט. עוד נטען

14

בכתב התביעה כי החברה הפסיקה את פעילותה העסקית בחודש ספטמבר 2007 וכי **במועד סיום**

15

פעילותה היו למיטב ידיעת מר אייזיקוביץ' בחשבונותיה כ-35,000,000 דולר (ר' בהרחבה סעיפים

16

25-31 להלן).

17

4. ביום 6.4.21 הגיש הנתבע בקשה לסילוקה של התובענה על הסף מחמת שעילת התביעה

18

התיישנה וכן מחמת השתק ומניעות "בשל סדרת מעשי בית דין בין הצדדים (המבקש ומר

19

אייזיקוביץ', התובע האמיתי)".

20

5. בבקשה נטען בין היתר ובתמצית כי בשנים 2006-2007 החברה הייתה סולבנטית והפכה

21

לחדלת פירעון ופורקה בשנת 2013 וכי המדובר בטענות ועילות שהתיישנו זה מכבר, בשים לב אף כי

22

מועלות טענות ביחס להעברות בנקאיות מהשנים 2006 ו-2007.

23

6. הנתבע אף הפנה את בית המשפט לעמדת מדינת ישראל מיום 3.11.20 במסגרת תשובתה

24

לבקשת התובעת למתן פטור מתשלום אגרה (בקשה מס' 1), ובמיוחד לסעיפים 35-37 שם.

25

7. לטענת הנתבע כאמור, עילת התביעה התיישנה והטענות "דכאן ממוחזרות עוד מכתב

26

התביעה בת"א 10-04-25786 דהיינו טענות שכל הועלו עוד בחודש אפריל 2010 בבית המשפט

27

המחוזי בירושלים בידי מר אייזיקוביץ' שהוא התובע המוסווה דכאן והתובע האמיתי בתובענה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

- 1 זוי" (ר' סעיף 8). בית המשפט אף הופנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 2.10.11 (ר' סעיף
2 .(7)
- 3 8. לטענת הנתבע, התובע האמיתי (מר אייזיקוביץ') הצניע את העובדה כי כבר התנהלו הליכים
4 משפטיים ממושכים בכל טענות הצדדים וקיימת סדרת מעשי בית דין לרבות פסקי דין שניתנו בת"א
5 10-04-25786 (שהוא לבדו, לשיטת המדינה, גוזר מניעות וגוזר התיישנות) וגם בת"א 10/4071 ות"א
6 11-07-30205 (ר' סעיף 9).
- 7 9. לדברי הנתבע הוא יזם והגיש בקשה לאישור תביעה כתביעה נגזרת (בשם החברה, שהייתה
8 בזמנו סולובנטית) כנגד מר אייזיקוביץ', כאשר התגלה על האחרון נטל לכיסו שלא כדין ובמרמה
9 12,000,000 דולר מכספי החברה (ת"א 10-04-25786) וטען בין היתר כי הנתבע התרשל בניהול כספי החברה, גרם לה
10 נזקים כספיים ואובדן כספים וכי נלקחו כספי חברה על ידי הנתבע (ר' סעיף 11).
- 11 10. לטענת הנתבע בסופו של יום בתי המשפט קבעו כי אין מקום להגשת התביעה הנגזרת,
12 דהיינו שללו את מעמד החברה כניזוק שעליו לתבוע את אייזיקוביץ' עצמאית וקבעו כי כל אחד
13 מהצדדים חופשי להגיש תובענה אישית כנגד משנהו על 50% מהנזקים הנטענים. הנתבע מצייין כי
14 אייזיקוביץ' בחר שלא להגיש תביעה כספית כנגדו, חלפו מאז למעלה מ-11 שנים מאז הוא "גילה"
15 לכאורה את אובדן הכספים ואילו הוא – הנתבע הגיש תביעה כספית כנגד אייזיקוביץ' בגין אותם
16 12,000,000 דולר – ת"א 11-07-30205 – תביעה שנדחתה (ר' סעיפים 12–13).
- 17 11. הנתבע מדגיש כי כל ההתרחשות אירעה שנים רבות לפני שהחברה נקלעה למצב של חדלות
18 פירעון וממועד הטענות המופיעות בכתב התביעה כלפי פעולותיו בשנים 2006–2007, חלפו למעלה
19 מ-15 שנים, כאשר הטענות ההדדיות של הנתבע ושל אייזיקוביץ' האחד כלפי משנהו נדונו והוכרעו
20 באופן מוחלט.
- 21 12. **התובעת** בתגובתה טענה בין היתר ובתמצית כי עילת התביעה לא התיישנה. לדבריה בפסק
22 הדין של בית המשפט המחוזי מיום 2.10.11 התקבלה התביעה למתן חשבונות שהוגשה על ידי
23 אייזיקוביץ' והוא היה אמור לקבל לידי את המסמכים שנתבקשו על ידו. לשיטתה הנתבע מטעה
24 את בית המשפט ומסתיר כי הוגשה על ידו בקשה לעיכוב ביצוע על פסק דין זה, פסק הדין עוכב עד
25 הכרעה בערעור אשר נדחה ביום 22.5.13 (ר' נספח 1).
- 26 13. לטענת התובעת הנתבע מסתיר כי המסמכים לא נמסרו על ידו לאחר שהערעור נדחה אלא
27 רק לאחר שהוגשה על ידי מר אייזיקוביץ' בקשה לביזיון בית משפט הוא החל להמציא את
28 המסמכים לבית המשפט המחוזי בירושלים ביום 1.7.13 (ר' נספח 2). מכאן, לדברי התובעת, שלא
29 בכדי שדו"ח יתרות רואה החשבון של החברה, המראה כי בידיה הייתה יתרה של כ-35,000,000
30 דולר לאחר שהסתיימה הפעילות העסקית וכי חודש לאחר מכן רוקן חשבון החברה, נושא את
31 התאריך 25.6.13 (ר' סעיפים 7–9 ונספח 3).
- 32 14. התובעת טוענת כי אף המפרק שמונה לחברה ביום 17.11.13 לא יכול היה לדעת על
33 ההעברות הכספיות והנתונים שפורטו בכתב התביעה עובר למינויו, כאשר אף לאחר המינוי הוא
34 ניסה לברר פרטים נוספים על חשבונות הבנק של החברה, ניסיונות שנתקלו בקשיים כתוצאה
35 מחוסר שיתוף פעולה של הנתבע (ר' סעיפים 10–11 ונספחים 4–6).
- 36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

15. התובעת מפנה לסעיף 6 לחוק ההתיישנות התשי"ח-1958 (להלן: "החוק") ולע"א 4828/19 שם נ' דסברג (פורסם בנבו, 19.12.19). לדבריה **"במקרה דנא הצהיר בצורה מפורשת בעל המניות האחר בחברה [...]. כי לא ידע אודות העובדות שמקימות את עילת התביעה שכן לא היה לו כל גישה לחשבונות הבנק של החברה בעוד המבקש [הנתבע - ד"ח] הודה הוא היחיד שהייתה לו גישה לחשבונות אלו"** (ר' סעיף 14). כך גם לגבי מפרק החברה, אשר לא יכול היה לדעת את העובדות שמגבשות את עילת התביעה בטרם מונה לתפקידו (ר' סעיף 15).
16. עוד טוענת התובעת להעדר קיומו של מעשה בית דין. לדבריה בין בעלי המניות בחברה התקיימו שלושה הליכים עיקריים בזמנו, שאף לא אחד מהם משמש בסיס לטענת השתק ובאף אחד מהם לא נדונו טענות התובעת בכתב התביעה:
- א. ת"א 4071/10 (בקשה להגשת תביעה נגזרת) (פורסם בנבו, 1.5.11) – המדובר בבקשה לאישור תביעה נגזרת שהוגשה בגין טענות הנתבע כנגד אייזיקוביץ'. לדברי התובעת במסגרת פסק הדין לא דנו בטענותיה כנגד העלמת הכספים (ר' סעיף 20).
- ב. ת"א 30205-07-11 (תביעה שהגיש הנתבע כנגד אייזיקוביץ') (פורסם בנבו, 12.5.13) – המדובר בתביעה אישית כנגד אייזיקוביץ' בגין אותן טענות שנטענו במסגרת הבקשה להגשת התביעה הנגזרת. התביעה נדחתה (ר' סעיף 21).
- ג. ת"א 25786-04-10 (תביעה למתן חשבונות) (פורסם בנבו, 2.10.11) – תביעה שהוגשה על ידי אייזיקוביץ' כנגד התובעת והנתבע אשר אף במסגרתה לא נדונו טענות התובעת כנגד הנתבע כאן (ר' סעיפים 22-23).
17. נוכח כל האמור בתגובתה התובעת בדעה כי פסקי הדין הקודמים שניתנו בין שני בעלי המניות בחברה לא יוצרים השתק מפני הגשת התביעה הנוכחית על ידי החברה.
18. **הנתבע בתשובתו מדגיש כי התובעת לא טרחה לתמוך את תגובתה בתצהיר ומכאן שכל הטעמים העובדתיים שהועלו בתצהירו של המבקש אושרו, לא נעשה עימם עימות ולא נמסרה גרסה סותרת ומכאן שיש לסלק התביעה מחמת התיישנות"** (ר' סעיף 1).
19. לדברי הנתבע תגובת התובעת מאשרת כי יוזם התביעה כנגדו הוא שותפו לשעבר אייזיקוביץ' וכי התובעת לא הכחישה כי אייזיקוביץ' פעל בדרך-לא-דרך להסוות תביעה אישית שלו שהתיישנה זה מכבר ולהגיש בשנית הליכים שכבר נשמעו והוכרעו עוד בשנים 2010-2011 כאילו מדובר בתובענה מטעם התובעת שבפירוק (ר' סעיף 2).
20. עוד מדגיש הנתבע כי אין לתובעת כל מענה שמעיון בכתב התביעה עולה כי הטענות כלפיו הן בעניין מספר העברות בנקאיות מהשנים 2006-2007 ואין לתובעת כל מענה לטענתו כי בשנים אלו החברה הייתה סולובנטית והיא הפכה לחדלת פירעון ופורקה רק בשנת 2013, דהיינו שבע שנים לאחר מועד הפעולות הנטענות, כאשר גם מאז חלפו עוד שמונה שנים (ר' סעיפים 3-5).
21. לדברי הנתבע התובעת בתגובתה לא התייחסה כלל לעמדת מדינת ישראל במסגרת תשובתה לבקשה לפטור מאגרה (ר' סעיפים 6-7). כן נטען כי אין כל התייחסות בתגובה שהטענות בהליך כאן, שהינו הליך משנת 2020-2021, הן טענות ממוחזרות עוד מכתב התביעה בת"א 25786-04-10, דהיינו טענות שהועלו בבית המשפט המחוזי עוד בשנת 2010 על ידי אייזיקוביץ' (ר' סעיפים 8-9).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

- 1 22. ביום 25.12.22 התקיים דיון בבקשה. הנתבע נחקר על ידי ב"כ התובעת (בהיוועדות חזותית)
 2 כמתועד בעמודים 1-4 לפרוטוקול.
 3 23. בהתאם להחלטת בית המשפט עם תום הדיון, סיכמו הצדדים טיעוניהם בקצרה בכתב.
 4 סיכומי התשובה מטעם הנתבע התקבלו ביום 9.3.23, ולפיכך בשלה העת למתן החלטה בבקשה.

5
6

כתב התביעה המתוקן בתמצית

- 7 24. במבוא כתב התביעה צויין כי התביעה מוגשת בהתאם להחלטת בית המשפט של פירוק
 8 מיום 17.1.20 בתיק פר"ק 13-02-2475 גזפרום טרנגז ואח' נ' דאבל קיי (להלן: "תיק הפר"ק").
 9 25. בכתב התביעה נטען בין היתר כי מר אולג אייזיקוביץ' והנתבע הקימו את החברה בשנת
 10 1996 (ר' נספח 1), החברה הפסיקה את פעילותה בחודש ספטמבר 2007 "וממועד זה ואילך
 11 התמצתה פעילותה בקיום התדיינות משפטיות שונות בסכסוכים בין בעלי המניות". נטען כי
 12 במועד סיום פעילותה בשלהי שנת 2007 היו למיטב ידיעת אייזיקוביץ' בחשבונותיה כ-35 מיליון
 13 דולר, כאשר אינדיקציה לכך קיימת באישור יתרות שניתן על ידי רו"ח של החברה בחודש יוני 2013
 14 (ר' נספח 2) אך במועד פירוקה בחודש אוגוסט 2013 "לא נותר דבר בחשבונותיה" (סעיף 3).
 15 26. עוד נטען כי הנתבע היה אמון על ניהולה הכספי של החברה באופן בלעדי, כי אייזיקוביץ'
 16 ומפרק החברה ניסו לקבל ממנו "מידע בדרכים שונות אודות חשבונות הבנק של החברה הולבר
 17 מולו לאן נעלמו הכספים שהיו ברשותה במועד סיום פעילותה" (סעיף 4), אך עד היום הנתבע לא
 18 סיפק להם הסבר כיצד חברה שלא היתה פעילה מאז שנת 2007 הצליחה "לאבד 35 מיליון דולר
 19 עד למועד פירוקה" (סעיף 5).
 20 27. כן נטען בכתב התביעה כי למיטב ידיעת אייזיקוביץ' היו אמורים להיות בחשבונות החברה
 21 – עם סיום פעילותה העיסקית – כ-35 מיליון דולר "ולא נותר דבר בחשבונות אלו עת פורקה
 22 החברה" (סעיף 14) ואינדיקציה לכך ניתן למצוא בדו"ח רואה החשבון (נספח 2) בו צויין בין היתר
 23 כי בחשבון החברה היו ביום 07.11.09 34,888,777 דולר ובסוף אותה שנה ביום 07.12.09 "לא נותר
 24 דבר בחשבון" (סעיף 15).
 25 28. לטענת התובעת הנתבע לא הכחיש כי לחברה היו יתרות משמעותיות עם סיום פעילותה
 26 וזאת במסגרת ההליך שהתקיים בבית המשפט בירושלים בת"א 10-04-25786 (ר' סעיפים 16-17
 27 והציטוטים שהובאו במסגרתם; נספח 3).
 28 29. לדברי התובעת הנתבע ביצע "העברות כספיות חריגות בסכומים חריגים אשר אינם
 29 במסגרת הפעילות העיסקית של החברה", כאשר חלק מן העברות שאותרו בוצעו בתקופה
 30 שהחברה לא היתה פעילה. ראו פירוט העברות שהובא בגדרי סעיף 21 החל מיום 06.3.07 וכלה ביום
 31 07.11.21, בסכום מצרפי של כ- 14.28 מיליון דולר בצירוף כ-327,000 אירו (ר' נספח 5).
 32 30. בנסיבות העניין נתבקש בית המשפט לקבוע כי הנתבע היפר את חובותיו כבעל מניות
 33 ולחייבו להשיב לחברה את כל הסכומים "שהיו אמורים להיות ברשותה לולא פעולותיו
 34 הפסולות...". משיקולי אגרה הועמד סכום התביעה על הסך של 3 מיליון דולר.

35
36

ההיתר להגשת התביעה

- 37 31. כאמור ברישת כתב התביעה, החברה (שבפירוק) הגישה את התביעה בתיק זה בהתאם
 38 להחלטת בית המשפט בתיק הפר"ק מיום 17.1.20 (בקשה מס' 42).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

- 1 32. ברקע הדברים בקשה למתן הוראות אשר הוגשה על ידי מר אייזיקוביץ' במסגרתה נתבקש
2 בית המשפט לאפשר למפרק להתקשר בהסכם שצורף לבקשה עם מר אייזיקוביץ' על מנת לאפשר
3 לחברה לנהל תביעה כנגד הנתבע כאן.
- 4 33. בבקשה נאמר בין היתר כי מר אייזיקוביץ' – אחד מבעלי המניות בחברה – פנה למפרק
5 והציע לממן באופן מוגבל את עלות התביעה המשפטית שתוגש על ידי החברה כנגד בעל המניות
6 ונושא המשרה – המבקש – בגין הברחת נכסים מהחברה.
- 7 34. לבקשה צורף "הסכם למימון עלויות התביעה" (נספח 1) שעל פי האמור בו מר אייזיקוביץ'
8 התחייב לממן את שכר טרחת עורכי הדין ממושרד כספי ושות' ואת כל ההוצאות הכרוכות בניהול
9 התביעה בשם החברה כנגד הנתבע למעט תשלום אגרת משפט, הפקדת ערובה כספית או מתן כל
10 התחייבות אישית כתנאי להמשך ניהול התביעה.
- 11 35. עוד נאמר בבקשה כי אם כתוצאה מהתביעה או מהליכי הגבייה שיתקיימו בעקבותיה
12 יתקבלו סכומים בקופת הפירוק, חלוקתם תיעשה בין היתר כדלקמן:
- 13 א. ראשית יוחזרו למר אייזיקוביץ' כל ההוצאות ושכר הטרחה שהוצאו על ידו לצורך
14 ניהול ההליכים המשפטיים כנגד המבקש, לרבות ניהול התביעה והליכי גבייה.
- 15 ב. לאחר תשלום הוצאות הליך הפירוק "תחולק היתרה כך שמחצית תועבר לנושי
16 החברה [...] ואילו המחצית השנייה תועבר לאייזיקוביץ' שיהיה זכאי לקבלת כספים אלו
17 כתמורה עבור נכונותו ליזום ולממן (באופן חלקי) את ניהול התביעה והליכי הגבייה"
18 (ר' סעיף 7 לבקשה).
- 19 36. כן נאמר בבקשה כי בנוסף מר אייזיקוביץ' יהיה רשאי על חשבונו לבצע הליכי גבייה בחו"ל
20 בשם החברה, שם נמצא רכוש המבקש (סעיף 10 רישה). בית המשפט נתבקש לאפשר למפרק
21 להתקשר בהסכם "ולהיעזר באייזיקוביץ' במימון התביעה בהתאם לתנאי ההסכם" (סעיף 13).
- 22 37. לאחר שהוגשה הודעת עדכון מטעם המפרק ביום 31.12.19 והומצאה תגובתו העדכנית של
23 כונס הנכסים הרשמי ביום 17.1.20, אישר בית המשפט את הבקשה להגשת התביעה כנגד המבקש
24 תוך שנקבע באותה החלטה (בפתקית) כי התביעה תוגש עד ליום 1.3.20, מועד שהוארך בהתאם
25 להחלטה מיום 25.1.20 עד ליום 1.4.20.

טענת ההתיישנות

- 28 38. התובעת בתגובתה לבקשה, טענה בפרק ב כי עילת התביעה לא התיישנה, היא הפנתה לפסק
29 דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 2.10.11 בת"א 25786-04-10, במסגרתו נתקבלה
30 תביעה שהוגשה על ידי מר אייזיקוביץ' למתן חשבונות. לדבריה הנתבע הסתיר כי הוגשה על ידו
31 בקשה לעיכוב ביצוע וערעור על פסק דין זה, כי פסק הדין עוכב עד הכרעה בערעור אשר נדחה ביום
32 22.5.13 (ר' נספח 1). לדבריה הנתבע אף מסתיר כי המסמכים לא נמסרו על ידו מייד לאחר שנדחה
33 הערעור אלא רק לאחר שהוגשה על ידי מר אייזיקוביץ' בקשה לביזיון בית המשפט והוא החל להגיש
34 את המסמכים לבית המשפט המחוזי ביום 1.7.13 ועניין זה "צוין בצורה מפורשת במסגרת בקשה
35 שהוגשה מטעם מר אייזיקוביץ' ביום 8.7.13 להוספת מסמך נוסף שהגיע לידי ביולי 2013 [...] –
36 דו"ח יתרות רואה החשבון מיום 25.6.13" (ר' נספחים 2–3).
- 37 39. עוד טענה התובעת כי מר אייזיקוביץ' אף הגיש תצהיר בדבר "אי ידיעתו על מצבה הכספי
38 של החברה ביוני 2013 לתיק של הפירוק" (ר' נספח 3), ובאופן דומה אף המפרק שמונה ביום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

17.11.13 "...לא יכול היה לדעת על ההעברות הכספיות והנתונים שפורטו בכתב התביעה עובר למינוריו" (ר' נספחים 4-5). לדברי הנתבעת לאור אייחוסכמת הנתבע לחתום על המסמכים הנדרשים כדי לקבל מידע מחשבונות הבנק של החברה נדרש בית המשפט של פירוק לנושא והוא הורה לנתבע לחתום על המסמכים במסגרת ההחלטה מיום 22.1.15 (ר' נספח 6).
(ר' בהרחבה סעיפים 4-11 לתגובה; סעיפים 6-14 לסיכומי התובעת).

התיישנות – נטל ההוכחה

40. בע"א 1206/16 חברת יהלומי סמואל – רוזנבאום (1992) בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.10.18) שנה בית המשפט על הכלל לפיו בין היתר:

כידוע, משהועלתה על ידי הנתבע טענת התיישנות, והתובע מודה כי חלפה התקופה אך בד בבד טוען לקיומם של אחד מן החריגים לתקופת התיישנות, עליו הנטל לטעון ולהוכיח קיומן של העובדות המבססות את החריגים כאמור (ראו: ע"א 34/88 רייס נ' עיזבון המנוחה חנה אברמן ז"ל, פ"ד מד(1) 283, 278 (1990); ע"א 523/12 אסמאעיל נ' לשכת הסדר מקרקעין, [פורסם בנבו] פסקה 4 לחוות דעתו של השופט הנדל (15.1.2014) (שם, עמוד 20).

41. כך אף נקבע לעניין סעיף 8 לחוק, כי מאחר וסעיף זה הינו חריג לכלל התיישנות, הרי שנטל ההוכחה שהתקיים כלל הגילוי המאוחר, רובץ על הטוען לו – בענייננו על התובעת (ר' ע"א 97/77 זונבנד נ' קלוגמן, פ"ד לא(3) 466; ע"א 1349/05 שוב נ' בנק ירושלים (פורסם בנבו, 18.3.09)).

42. פתח דבר יצוין כי תגובת התובעת לבקשה בתיק זה לסילוקה של התובענה על הסף – אינה נתמכת בתצהיר – לא תצהיר של מר אייזיקוביץ' ולא תצהיר של בעל התפקיד. עולה אם כן כי כל הפירוט העובדתי המופיע בתגובה אינו נתמך בתצהיר ולא ניתן ליתן לו משקל כלשהו, כן למשל לעניין הידיעה או איהידיעה של מר אייזיקוביץ' או של בעל התפקיד (ר' סעיפים 9-10 לתגובה).

43. ביחס לידיעת 'בעל תפקיד' תופנה תשומת הלב לאשר נקבע בין היתר ברע"א 6737/20 אסף הראל ואח' נ' שלמה נס ואח' (פורסם בנבו, 16.8.21), לפיו "...בענייננו הנאמנים ובעל התפקיד טוענים כי הם לא ידעו ולא יכולים היו לדעת על העובדות המקימות את עילת התובענה נגד נושאי המשרה ובעלי השליטה..." (שם, פסקה 34). בתיק זה לא ניתן תצהיר ואף לא נמסרה כל הודעה מתאימה מטעם בעל התפקיד (בתיק הפר"ק) בהקשר לידיעתו/להתיישנות/לעילת התביעה.

44. יודגש וזאת בשים לב לאמור בסעיף 9 לתגובת המבקשת (ר' גם סעיף 39 לעיל), כי תמוה עד מאוד מדוע מר אייזיקוביץ' – הרוח החיה מאחורי התובענה דכאן – לא מצא לנכון להגיש תצהיר במסגרת בקשה זו – לחשוף ולהעמיד עצמו לחקירה – באשר לידיעתו או אידיעתו את מצבה הכספי של החברה וממתי (ר' גם האמור בסעיפים 14-15 לתגובה, שאינם נתמכים בתצהיר).

45. העדרו של תצהיר הכרחי-מתאים מטעם הנתבעת, אשר יתמוך בטענותיה מושא תגובתה עומד לה לרועץ, מקשה ואינו מאפשר למעשה קבלתה גרסתה העובדתית, החיונית בהתמודדותה כנגד טענת התיישנות שהועלתה על ידי הנתבע, ואשר הנטל להפרכתה (הוכחת חריג הקבוע בחוק) מוטל עליה.

46. התובעת מפנה כאמור לסעיפים 6 ו-8 לחוק ולפרשת שמם לעיל, וטוענת כי יש למנות את תקופת התיישנות מהיום שבו נודע לבעל התפקיד בהליך הפירוק על עילת התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

47. בפרשת אסף הראל לעיל נקבע בין היתר כי במקרים שבהם מדובר בתביעה של תאגיד – ידיעת התאגיד (התובעת) את העובדות המקימות את עילת התביעה מתקיימת "בעת שאורגן של התאגיד ידע, או היה יכול לדעת, את העובדות המקימות את עילת התביעה" (ראו: ע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 364 (1991); טל חבקין התיישנות 188 (2014) (להלן: חבקין)) [...] הנה כי כן, תקופת ההתיישנות של תביעת תאגיד נגד נושאי משרה בו, תחל במועד שבו מעשיהם של נושאי המשרה הנתבעים נתגלו, או יכולים היו להתגלות בשקידה ראויה, לגורם רלוונטי אחר, כגון מנהלים נוספים שידם לא הייתה במעל" (שם, פסקה 33).

48. כך גם בע"א 8416/19 עו"ד שלמה נס ואח' נ' מדינת ישראל ואח' (פורסם בנבו, 22.12.21) נקבע בין היתר כי:

על כן, נקבע בעניין מרכז הארגונים כי תקופת ההתיישנות תחל להימנות מעת שאורגן אשר "ידו לא הייתה במעל" ידע או היה עליו לדעת את העובדות המקימות את עילת התביעה. ככל שלא ניתן היה לגלות בשקידה ראויה את מעשיהם של נושאי המשרה המעוולים על ידי אורגן תמים, ייחשב מועד הפירוק כמועד המוקדם ביותר שממנו תחל להימנות תקופת ההתיישנות. וכך נאמר באותו עניין:

"כאמור, 'ידיעת' המנהלים החוטאים אינה ידיעה שממנה תחל תקופת ההתיישנות. אבל השאלה [...] היא אם מעשיהם של המנהלים נתגלו, או יכלו להתגלות בשקידה ראויה, לגורם רלוונטי אחר, כגון מנהלים נוספים שידם לא הייתה במעל, ואם כן – אימתי. שכן מאותו זמן תחל תקופת ההתיישנות לרוץ [...]. בהיעדר גילוי כזה, למנהלים תמימים, השאלה היא אימתי, בשקידה ראויה, ניתן היה, אם בכלל, לגלות לפני הפירוק את העובדות המעמידות את עילת התביעה; אם לא ניתן היה הדבר, הרי שמועד הפירוק ייחשב כמועד המוקדם ביותר שבו יכלה המפרקת לגלות אותן עובדות, ותקופת ההתיישנות תימנה ממועד זה" (שם, עמ' 212-213) (שם, פסקה 34).

ר' גם רע"א 9261/20 בנק דיסקונט לישראל נ' Joint Stock Company Commercial Bank ואח' (פורסם בנבו, 25.3.21), פסקה 14; ת"א (חי') 70470-12-20 המרכז האקדמי כרמל נ' ש.א.א. רשת מכללות (פורסם בנבו, 8.10.21), פסקאות 24-26; תנ"ג (ת"א) 29330-02-22 עו"ד גיא נוף נ' ליגד רוטלוי (פורסם בנבו, 13.9.22), פסקה 35; טל חבקין, התיישנות (מהדורה שנייה, 2021), עמודים 280-281).

49. מהמקובץ לעיל עולה, כי אין מקום לקבל מניה וביה את טענת התובעת, כאמור בסעיפים 15 ו-46 לעיל, טרם שנבחן האם ידיעת התובעת-החברה את העובדות המקימות את עילת התובענה קיימת ומתקיימת שעה שבעל העניין-האורגן האחר בה – מר אייזיקוביץ' – ידע או יכול היה לדעת את העובדות המקימות את עילת התביעה.

ידיעת מר אייזיקוביץ' ומוזעותו לעילת התביעה

התביעה למתן חשבונות

50. מר אייזיקוביץ' הגיש עוד ביום 21.4.10 תובענה כנגד החברה-התובעת והנתבע (כאן) למתן חשבונות [ת"א (י-ם) 25786-04-10].

51. בתביעה נטען בין היתר ובתמצית, כי לאחר שהחברה הפסיקה למעשה את פעילותה בשנת 2007 "החל התובע לחשוד כי הנתבע 2 מבצע פעולות אסורות ובלתי מורשות בכספי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

- 1 החברה. לאור זאת ביקש הוא מהנתבע 2 מספר פעמים, למסור לו דין וחשבון מסודר על
2 החברה ומצבה הכספי" (ר' סעיף 10). לדברי אייזיקוביץ' "הנתבע 2 הצליח 'למשוך את הזמן'
3 ולהעביר מידע חלקי ומקוטע לתובע" (ר' סעיף 11). כן צוין כי ביום 10.11.09 שלח התובע לנתבע
4 מכתב בו הוא מבקש כי הנתבע 2 ימסור לו "מידע כספי מלא ומסודר. כן ביקש התובע באותו
5 מועד לזמן פגישה של בעלי המניות המייסדים של החברה, בה יתבקש הנתבע 2, בין היתר, לתת
6 מידע כספי מלא לגבי החברה ולמנות חברת ביקורת לבצע בדיקה של החברה ומצבה הכספי" (ר'
7 סעיף 12 ונספחים 1-2).
8 52. לדברי התובע ביום 18.1.10 התקיימה אספה כללית של בעלי המניות בעיר וינה. במסגרת
9 אותה ישיבה "מסר הנתבע 2 אך מידע חלקי ולא מלא לגבי החברה" (ר' נספחים ח-ט). עוד נטען כי
10 ביום 15.2.10 פנו באי כוחו של התובע אל ב"כ החברה וב"כ הנתבע (כאן) במכתב, במסגרתו נתבקשו
11 הנ"ל להמציא מסמכים שונים שפורטו בסעיף 7 למכתב, כמו למשל תדפיס חשבונות הבנק בהם
12 פעלה החברה החל מיום 1.1.06, רשימת כל ניירות הערך שהוחזקו על ידי החברה מיום 1.1.06,
13 רשימת נכסי החברה ורשימת כל התאגידים הבנקאיים בהם יש לחברה חשבונות ופירוט מספרי
14 החשבונות.
15 53. בד בבד עם הגשת התביעה הגיש מר אייזיקוביץ' אף בקשה למתן צו מניעה זמני שיאסור
16 על הנתבע (כאן) "לבצע כל פעולה בכספיה או בנכסיה של חברת דאבל קיי מוצרי דלק וזאת מבלי
17 שנתקבלה הסכמתו מראש" (בקשה מס' 5). במבוא הבקשה צוין כי הנתבע "מסרב למסור למבקש
18 מידע אודות סכום הכסף שמצוי בקופת החברה, והיכן מופקד סכום זה".
19 54. עוד נטען בסעיף 16 לבקשה כי במסגרת ההתכתבויות בין באי כוח הצדדים וכדי להימנע
20 מהצורך בפנייה לבית המשפט, בפרט שעה שאין לחברה פעילות עסקית, הובהרו בין באי כוח
21 הצדדים כי לחברה יתרות כספיות והמשיב "מסרב למסור למבקש מידע על גובה היתרות, האם הן
22 מופקדות על שם החברה והיכן הן מופקדות" (ר' סעיף 16.1).
23 55. במסגרת התובענה למתן חשבונות הגיש מר אייזיקוביץ' תצהיר עדות ראשית מיום 6.2.11
24 בו טען בין היתר – בדומה לאשר נטען בכתב התביעה – כי החברה הפסיקה פעילותה בשנת 2007
25 ו"התחלתי לחשוד כי הנתבע 2 מבצע פעולות אסורות ובלתי מורשות בכספי החברה"
26 (ר' סעיף 8). מר אייזיקוביץ' מציין כי ביום 10.11.09 הוא שלח מכתב לנתבע וביקש ממנו למסור לו
27 "מידע כספי מלא ומסודר באשר לחברה" וכן ביקש הוא זימון ישיבת בעלי המניות אשר במסגרתה
28 התבקש הנתבע "לתת מידע כספי מלא לגבי החברה ולמנות חברת ביקורת לבדיקת החברה ומצבה
29 הכספי" (ר' סעיף 9).
30 56. במסגרת ההליך הנ"ל הגיש מר אייזיקוביץ' תצהיר משלים מיום 6.2.11 בו טען בין היתר
31 כי על רקע הטענות שצוינו בתצהירו "כמו גם שימושים בלתי מורשים שאני חושד
32 שהמבקש [הנתבע כאן – ד"ח] עשה בכספי החברה, ניתן אולי למצוא 'היגיון' בסירובו של
33 המבקש להעביר לידיי את מסמכי החברה אשר, ממילא, אינה פעילה עוד. אני סבור כי
34 ניסיונו זה של המבקש לא נועד אלא כדי לכסות על אי-סדרים כספיים שנעשו על ידו
35 בחברה ובכספיה" (שם, סעיף 38).
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

57. בדיון שהתקיים בתיק הנ"ל בבית המשפט המחוזי בירושלים ביום 19.7.11 נשאל מר אייזיקוביץ' בין היתר כדלקמן:

ש. אני מראה לך מכתב שקיבלת מינואר 2010, מכתב באנגלית, שם זומנת לדירקטוריון. מפנה לנספח אחרון לכתב ההגנה, נספח 13.
ת. ב-18.1.10 אני זומנתי לישיבת דירקטוריון. אני עצמי ביקשתי בנובמבר 2009 שנקיים ישיבת בעלי מניות של החברה. הצעתי סוגיות לדיון.
ש. שאלתי אם אותו זימון, נכון שסעיף 3 מדבר על המצב בבנקים?
ת. לא מדובר במצב בחשבונות החברה, אלא נמסר לי תקציר של חשבון ביניים, שלא שיקף במאומה את מצב החברה. כשאני שאלתי את מר קלוגר איפה החשבונות העיקריים של החברה, הוא אמר לי שכל האמצעים של החברה הועברו לחברה אחרת והם מנוהלים על-ידי חברה אחרת. כאשר שאלתי אותו למה עשה את זה מבלי לקבל ממני רשות, אמר לי שכדי שגזפרום לא יחרים את הנכסים האלה (עמוד 72, שורות 6-15).

ובהמשך, לאחר שעו"ד קובו יצא את אולם בית המשפט, השלים מר אייזיקוביץ' את דבריו בצינון כי:

אני רוצה להשלים את מה שהתחלתי קודם. כשקלוגר אמר לי שהוא העביר את כספי החברה לחברה אחרת, אני ביקשתי ממנו לתת לי את פרטי החברה וכמה כסף העביר לחברה. הוא אמר לי שיתן לי את המידע הזה רק במקרה אחד – אם אני אתן לו התחייבות בכתב שאני לא אתבע אותו בבית המשפט עד סוף שנת 2010. כשאני סירבתי לחתום על מסמך זה, כעבור רבע שעה ניגשו אליי נציגי ביהמ"ש והציגו לי תביעה כנגדי. זה היה בישראל, במלון בתל אביב (עמוד 73, שורות 21-25).

58. כמו כן נשאל מר אייזיקוביץ' לגבי הפגישה שהתקיימה בווינה בשנת 2010, האם בפגישה זו הוא לא קיבל שום דפי בנק, תשובתו:

אני כבר עניתי על השאלה הזו. אני מוכן לענות שוב. קיבלתי דף חשבון ביניים, זה היה חשבון משני לפעולות בנקאיות מסוימות, זה לא היה החשבון הראשי של החברה. בחשבון הזה, עד כמה שאני זוכר עכשיו, היה כמיליון דולר. עותקים יש אצל עו"ד שפירא, הוא יכול להגיש לביהמ"ש (עמוד 74, שורות 9-14).

59. בסיכומים שהוגשו בתיק זה מטעם מר אייזיקוביץ' נטען בין היתר ובקצירת האומר, כי מדובר בתביעה פשוטה של דירקטור ומחזיק מחצית מזכות הבעלות בחברה, המבקש לקבל מידע על החברה ומהגורם המחזיק במלוא המידע לגבי מצב החברה – הנתבע. לדבריו תביעתו מבוססת על שלושה אדנים עצמאיים, בין היתר על "זכותו הקניינית [...] מכוח היותו הבעלים של 50% מהחברה אשר חדלה מלפעול עוד באמצע שנת 2007 ולכן כל יתרותיה הן בבחינת זכות קניינית של התובע" (ר' פרק א במבוא). מר אייזיקוביץ' חזר בסיכומיו על כך שהוא פנה עוד ביום 10.11.09 לנתבע וביקש לקבל "את הדו"חות הכספיים של החברה; מצב חשבונות ופעולות בחשבונות; [...] כי הוא ביקש ביום 10.11.09 אף לכנס ישיבה של המייסדים במסגרתה תמונה חברת ביקורת לצורך בדיקת מצבה הכספי של החברה וגם דרישה זו הושבה ריקם ובעקבות דרישתו נמסרו לו מסמכים מוגבלים בפגישה שנערכה ביום 18.1.10". לדבריו רק לאחר שהוא נתקל בסירוב מוחלט להמצאת המסמכים המבוקשים על ידו הוגשה התביעה (ר' בהרחבה סעיף 18).

60. פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ת' בזק-רפפורט) ניתן ביום 2.10.11. בסעיף 4 לפסק הדין ציין בית המשפט כי לטענת התובע "...לאחר שהפסיקה החברה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

1 את פעילותה המסחרית, הוא החל לחשוד כי הנתבע מבצע פעולות אסורות ובלתי מורשות
2 בכספי החברה. בעקבות זאת ביקש התובע מהנתבע, לטענתו, מספר פעמים, למסור לו דין
3 וחשבון מסודר בנוגע לחברה ולמצבה הכספי, אך ללא הועיל [...] התובע טוען כי בישיבה
4 שהתקיימה ביום 18.1.10 במעמד התובע והנתבע, מסר לו הנתבע מידע חלקי בלבד לגבי החברה"
5 (ר' סעיף 4 רישה).

6 61. עוד נקבע בפסק הדין כי בית המשפט שוכנע כי מר אייזיקוביץ' "...אכן מעוניין במסמכים
7 כדי לדעת מה הן היתרות ולפעול למיצוי זכויותיו הכספיות מן החברה. כאמור, מדובר בחברה
8 שאינה פעילה מסחרית מזה שנים. התובע הצהיר בסעיף 11 לתצהירו והצהרתו זו לא נסתרה בידי
9 הנתבע, כי הנתבע אמר לו שלחברה יתרות כספיות ניכרות אשר אינן נגישות לתובע, לנוכח עמדתו
10 של הנתבע" (שם, סעיף 21). בית המשפט אף ציין בסעיף 30 לפסק דינו כי "בכתב התביעה וברקע
11 לדברים הזכיר התובע ואף טען בתצהירו, כי בעבר היה מעוניין בקבלת מידע אודות החברה לנוכח
12 חשדות בדבר התנהלות הנתבע בחברה [...]. אלא שבעניינינו הוצגה מטרה אחרת, לגיטימית
13 ומשכנעת [...]. התקשרות חוזית מחייבת בדבר זכות הדדית לגילוי בין בעלי המניות כך שאין
14 בהעדר תשתית לטענות החשדות כדי לסכל את הסעד המבוקש".

15 62. מכל המובא בקצרה לעיל ואף מתוך כתבי טענותיו של מר אייזיקוביץ' ועדותו בהליך
16 שהגיש כנגד הנתבע והחברה למתן חשבונות, עולה כי הוא ידע או לכל הפחות חשד באופן ממשי, כי
17 הנתבע 'רוקן' את חשבונות החברה או מעל בנכסיה הכספיים, בסמוך לאחר שהחברה-התובעת
18 הפסיקה פעילותה בשנת 2007, והוא ניסה טרם הגשת התביעה למתן חשבונות בשנת 2010, לקבל
19 מהנתבע מידע ונתונים בקשר לכך, והושב ריקם.

20 63. בשולי האמור יצוין, כי אין בפני בית המשפט גרסה מפורטת וסדורה נתמכת בתצהיר של
21 מר אייזיקוביץ' – האורגן בחברה – מדוע, לאחר שניתן בשנת 2011 פסק הדין בתובענתו למתן
22 חשבונות ונקבע כי הוא אכן זכאי לקבל חשבונות מן הנתבע, הוא לא המשיך והגיש תביעה כספית
23 כנגד הנתבע.

תיק הפר"ק

24 25
26 64. הבקשה לפירוק החברה-התובעת (כאן) הוגשה בתחילת שנת 2013 על ידי חברת "גזפרום
27 טרנסגז אוכטה בע"מ".

28 65. מר אייזיקוביץ' הגיש ביום 21.3.13 בקשה להצטרף כצד להליך ולקבוע כי הנתבע אינו
29 מוסמך לייצג את החברה.

30 66. בדיון שהתקיים ביום 2.5.13 ניתנה החלטת בית המשפט לפיה הוא ימנה עורך דין אשר ייצג
31 את החברה-התובעת בהליך וכי אין בכך כדי למנוע ממי מבעלי המניות להצטרף לדיון בבקשת
32 הפירוק.

33 67. לימים מונה כבא כוח החברה עו"ד אורן הראל. ביום 6.6.13 הוגשה תגובת החברה לבקשת
34 הפירוק, בה נאמר בין היתר כי לחברה שני בעלי מניות שמחזיקים 50% כל אחד ממניות החברה
35 ומשמשים אף כדירקטורים בחברה, כי החברה לא פעילה משנת 2007 וכיום עוסקת בנייהול הליכים
36 משפטיים וכי בין בעלי המניות קיים סכסוך עמוק שמונע קבלת החלטות החברה..

37 68. עוד הבהיר ב"כ החברה כי "...לפי האמור בבקשה ובתגובת החברה לבקשת הפירוק עולה,
38 כי בעלי המניות עצמם טוענים האחד כנגד משנהו כי כל אחד מהם רוקן את החברה מנכסיה. כך,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

1 למעשה, בעלי המניות עצמם מודים כי כיום לחברה אין נכסים כלשהם בבעלותה או בשליטתה"
 2 (ר' סעיף 23). כמו כן צוין בתגובה כי "שני בעלי המניות טוענים האחד כנגד משנהו טענות לגבי
 3 כספים שנגזלו מחשבונה של החברה" (ר' סעיף 35 רישה).
 4 69. בהמשך ציין ב"כ החברה כי הנתבע מצידו הגיש תביעה כנגד אייזיקוביץ' על סך 12 מיליון
 5 דולר שנגזלו ומנגד אייזיקוביץ' טען במסגרת התביעה שהגיש למתן חשבונות כי "זנון [הנתבע – ד"ח]
 6 אמר לו כי יתרות כספיות נכבדות (23,000,000 דולר ו-5,000,000 יורו) הועברו מחשבונות החברה
 7 לחשבונות אחרים והושקעו במניות שונות" וכי "במועד אחר טען אולג כי זנון אמר לו כי כספי
 8 החברה הועברו לנאמן שאת זהותו הוא סירב לגלות לאולג" (ר' סעיף 37). בפרק הסיום ציין ב"כ
 9 החברה ובהתבסס אף על ההליכים שהתקיימו בין הצדדים בבית המשפט המחוזי בירושלים, כי
 10 "אין כל ספק כי בעלי המניות טוענים האחד כנגד משנהו טענות לגבי גזילת כספי החברה (כל אחד
 11 באופן אחר)" (ר' סעיף 46).

12 70. ביום 18.8.13 התקיים דיון בבית המשפט. ב"כ מר אייזיקוביץ' (עו"ד שפירא) טען בדיון בין
 13 היתר כי לחברה אין פעילות עסקית, היא מצויה במבוי סתום, כי אין סיכוי לפעילות משותפת
 14 בחברה ו"שקיים חשש ממשי להוצאת עשרות מיליוני דולרים מהחברה על ידי בעל מניות
 15 אחד ללא קבלת אישור בעל מניות אחר, אלה הן טענות עובדתיות מוכחות" (עמוד 30
 16 לפרוטוקול, שורות 17–23).

17 71. ביום 20.8.13 ניתן פסק דינו של בית המשפט, אשר על רקע הסכסוך העמוק בין בעלי
 18 המניות בחברה, הורה כי היא תפורק בידי בית המשפט וכונס הנכסים הרשמי מונה כמפרק זמני של
 19 החברה.

20 72. מכל המובא לעיל עולה, כי כבר בראשית הליך הפרי"ק שב מר אייזיקוביץ' והעלה את הידוע
 21 לו באשר למעילת הנתבע בכספי החברה-התובעת, ריקון חשבונותיה וגזילת כספיה, עובדות אשר
 22 היתה ידועות לו, זמן רב טרם שהגיש תובענתו למתן חשבונות בשנת 2010, בבית המשפט המחוזי
 23 בירושלים.

התיישנות – הבסיס המשפטי בקליפת האגוז

24 73. ההלכה באשר לדין ההתיישנות ביחס לתביעה למתן חשבונות קובעת, כי תביעה למתן
 25 חשבונות לא עוצרת בהכרח את מרוץ ההתיישנות, שהרי במסגרתה אין על הנתבע חובה להמציא
 26 חשבונות לתקופה העולה על שבע השנים שקדמו להגשת התביעה (ר' ע"א 502/88 שמעון נ' עזבון
 27 המנוח אלפרד שמעון ז"ל, פ"ד מד(3) 833 (1990); ע"א 8713/11 צאיג נ' חברת ע. לוזון נכסים
 28 והשקעות בע"מ (פורסם בנבו, 20.8.2017)).
 29 כך גם נפסק בפרשת צאיג לעיל בעניין זה בין היתר כי:

30
 31
 32 אשר לטענת ההתיישנות של התביעה למתן חשבונות; ...תביעה למתן
 33 חשבונות מזכה בקבלת חשבונות לתקופה של שבע השנים שקדמו להגשת
 34 התביעה [...].
 35 ההלכה בעניין זה ברורה. סעד של מתן חשבונות יינתן רק בגין שבע השנים
 36 שקדמו למועד הגשת התביעה (שם, פסקאות 53-54).
 37

38 (ר' גם חבקין לעיל, מהדורה שנייה, בעמוד 208).

39 74. מהמובא מעלה עולה, כי תביעת מר אייזיקוביץ'–האורגן, למתן חשבונות לא עצרה את
 40 מרוץ ההתיישנות (ככל שהדבר נוגע לתובעת או אליו אישית), מרוץ שהחל מאז שבוצעו המעשים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

1 וקמה עילת התביעה בשנת 2007 (או בסמוך לאחר מכן). לא נטען על ידי התובעת ולא הוכח על ידה,
2 קיומו של חריג לדין ההתיישנות הרגיל, מכוחה או בעטייה של התובענה שהגיש מר אייזיקוביץ' למתן
3 חשבונות.

4 75. בע"א 977/17 עו"ד יצחק מולכו נ' אייל יונה ואח' (פורסם בנבו 6.5.21), נקבע בין היתר
5 כי:

6 תחילת תקופת התיישנות של תביעה תלויה בשלושה משתנים: מועד לידת
7 עילת התביעה, קיומו של כוח תביעה בידי התובע וידיעת התובע על קיום
8 עילתו (ראו: ע"א 7589/13 establishment adoka נ' מכון ויצמן למדע, פסקה
9 6 לחוות דעתו של חברי, השופט י' עמית (08.06.2015) [פורסם בנבו] (להלן:
10 עניין adoka); רע"א 1660/18 ארנסט אנד יאנג ישראל בע"מ נ' סקילקס
11 קורפוריישן בע"מ, פסקה 26 (12.06.2018) [פורסם בנבו];
12

13 76. ברע"א 5337/17 דוד כץ נ' יעקב כץ (פורסם בנבו, 31.7.17) סקר בית המשפט העליון את
14 ההלכה בבחינת טענת התיישנות ונקבע בין היתר כי:

15 טענת ההתיישנות מעוגנת בסעיף 6 לחוק ההתיישנות, לפיו תקופת
16 ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדת עילת התביעה. מועד זה בואר בפסקה
17 כמועד אשר החל ממנו התקיימו שלושה תנאים: נוצרה עילת התביעה; לתובע
18 נודע על אודות העילה; יש בידי התובע הן "כוח תביעה מושגי" והן "כוח
19 תביעה מהותי", במובן שיש ביכולתו להביא את עניינו בפני ערכאה שיפוטית
20 ולזכות בסעד המבוקש (ע"א 7589/13 Establishment Adoka נ' מכון ויצמן
21 למדע [8.6.2015]); ע"א 9128/11 טנוס נ' בולוס ובניו חברה לאירוח תיירות
22 בע"מ (22.12.2014)).
23

24 77. בע"א 9111/15 מרגלית ש.א. רכב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.10.17) נפסק:

25 השלב הראשון לדין בטענת ההתיישנות, הוא בירור המועד שבו החל מירוך
26 ההתיישנות. לפי סעיף 6 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958: "תקופת
27 ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדה עילת התובענה", והמשמעות היא כי
28 "מירוך ההתיישנות מתחיל כאשר התגבש בידי התובע 'כוח תביעה' שפירושו
29 כי לתובע עומדת אפשרות של ממש להגיש תביעה ולזכות בסעד המבוקש אם
30 יעמוד בנטל ההוכחה העובדתי ובנטל המשפטי לביסוס תביעתו" (ע"א
31 2919/07 מדינת ישראל - הוועדה לאנרגיה אטומית נ' גיא-ליפל, פ"ד סד(2)
32 116, 82 (2010)).
33

34 (רי גם פרשת מולכו לעיל, פסקה 16).

35
36 77. בע"א 1442/13 זוארס ואח' נ' התעשייה הצבאית ואח' (פורסם בנבו, 18.8.16) נקבע בין
37 היתר כי:

38 במצב הרגיל, מירוך ההתיישנות מתחיל כאשר קמה לתובע עילת תביעה,
39 התובע יודע או יכול לדעת אודותיה ובידי התובע כוח תביעה מושגי וכוח
40 תביעה מהותי-ממשי-מעשי (ע"א 7589/13 establishment adoka נ' מכון
41 ויצמן למדע [פורסם בנבו] (8.6.2015)). רכיב הידיעה כולל מודעות, למצער
42 ברמה של "קצה חוט", לכל העובדות, להבדיל מדין או מראיות, הנדרשות
43 להגשת התביעה (ראו: ע"א 4114/96 אבידור המאירי נ' הכשרת הישוב חברה
44 לביטוח בע"מ, פ"ד נב(1) 857, 866 (1998); ע"א 2206/08 סיגמן נ' חברת דובק
45 בע"מ, [פורסם בנבו] פס' 14 (11.7.2010)). עובדות אלו כוללות, בין היתר, את
46 זהות המזיק, מהות המעשה העוולתי, טיב הנזק, והקשר הסיבתי בין המעשה
47 (או המחדל) לבין הנזק. כאשר מתגבש אצל התובע חשד, בפועל או בכוח,
48 לאפשרות קיומם של רכיבים אלו, מתחיל מירוך ההתיישנות. זאת, על מנת
49 שלא ייווצר מצב בו בעל הזכות חושד כי קיימת לו זכות, אך הוא "ישן על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

חשדותיו" עד שיעלה הרצון לפניו לחקור את הנושא ולהתחיל את מירוץ
ההתיישנות (ראו: עניין גיא-ליפל, פס' 46-47)...

(ר' גם בע"א 6623/11 אלבו ואח' נ' איסכור מתכות ואח' (פורסם בנבו, 2.1.14); ע"א 10591/06 יפרח
נ' מפעלי תובלה ואח' (פורסם בנבו, 12.7.10); רע"א 8834/15 אפלייד מטריאלס נ' להט (פורסם
בנבו, 3.3.16)).

78. המועד להיווצרות עילת התובענה לצורך מנין ההתיישנות הוא מועד קיומו של "כח
תביעה" קונקרטי בידיו של התובע (ר' ע"א 3319/99 פפר נ' הועדה המקומית פ"ד נא(2) 581, 594).
אין די "בזכות תביעה מושגית" בידי תובע כתנאי לתחילת מרוץ ההתיישנות. יש צורך בקיומו של
כוח תביעה המצביע על בשלותה של זכות התביעה הנתונה לתובע לפנות לבית המשפט בתביעה
משפטית ולזכות בסעד (ר' ע"א 1650/00 זיסר נ' משהב"ש פ"ד נז(5) 166; ע"א 9413/03 אלנקווה
נ' הועדה המקומית, פ"ד ס"ב (4) 525) (ר' גם פרשת מולכו לעיל, פסקה 17).

79. בפרשת זוארס לעיל נקבע בין היתר:

רכיב הידיעה כולל מודעות, למצער ברמה של "קצה חוט", לכל העובדות,
להבדיל מדין או מראיות, הנדרשות להגשת התביעה [...] כאשר מתגבש אצל
התובע חשד, בפועל או בכוח, לאפשרות קיומם של רכיבים אלו, מתחיל מירוץ
ההתיישנות. זאת, על מנת שלא ייווצר מצב בו בעל הזכות חושד כי קיימת לו
זכות, אך הוא "ישן על חשדותיו" עד שיעלה הרצון לפניו לחקור את הנושא
ולהתחיל את מירוץ ההתיישנות (ראו: עניין גיא-ליפל, פס' 46-47).

(ר' גם ע"א 10192/07 פסגת אשדוד הנדסה אזרחית ותשתיות בע"מ נ' חן גל השקעות ומסחר בע"מ
(פורסם בנבו, 24.5.10), פסקה 17; פרשת אלנקווה לעיל).

דיון והכרעה

80. מרוץ ההתיישנות מתחיל אפוא כאשר קמה עילת תביעה, התובע יודע אודותיה ובידיו כוח
תביעה מושגי וכוח תביעה ומעשי גם יחד, שמאפשרים לו להעמיד את המחלוקת להכרעה שיפוטית
(ר' פרשת פפר לעיל).

81. כמפורט לעיל מר אייזיקוביץ' ידע והיה מודע לכך (או לכל הפחות חשד באופן ממש) כבר
בשנת 2007 או בסמוך לאחר מכן, כי הנתבע רוקן את חשבונות החברה ונטל את כל כספיה.

82. מן המובא מעלה עולה ברורות – לעניין קיומה של עילת תביעה לצורך התיישנות – כי בידי
מר אייזיקוביץ' היה כבר בשנת 2007 ובוודאי שטרם שנת 2010 (עת הגיש תובענתו למתן חשבונות)
– למעלה מ"קצה חוט" המקים חשד לקיומן של העובדות הנדרשות לביסוס תביעה כספית כנגד
הנתבע שניתן להוכיחה ולזכות בסעד המבוקש.

83. הצהרותיו של התובע במסגרת תביעתו למתן חשבונות, כמו גם מכתבו לנתבע עוד משנת
2009 במסגרתו ביקש לקבל "מידע כספי מלא לגבי החברה ולמנות חברת ביקורת לבדיקת החברה
ומצבה הכספי" מלמדים על ידיעה ממשית או למצער על חשד מוחשי ומבוסס, כי הנתבע נטל
והעלים את כספי התובעת-החברה (ר' גם מכתב בא כוחו מיום 15.2.10, במסגרתו אף נתבקשו
תדפיסי חשבונות הבנק של החברה מאז שנת 2006 ופירוט מספרי החשבונות).

84. תנא מסייע למסקנה זו אף נמצא באמור בתצהירו המשלים של מר אייזיקוביץ' (מיום
6.2.11) בו נאמר בין היתר כי "אני סבור כי ניסיונו זה של המבקש לא נועד אלא כדי לכסות על
אי-סדרים כספיים שנעשו על ידו בחברה ובכספיה" (שם, סעיף 38).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

סעיף 8 לחוק ההתיישנות

- 1
2 85. בתשובת התובעת לטענת ההתיישנות שהועלתה הפנתה היא כאמור אף לסעיף 8 לחוק
3 ולע"א 4828/19 שמש נ' דסברג (פורסם בנבו, 19.12.19) לפיו בין היתר תקופת ההתיישנות לא תחל
4 להימנות עד למועד שבו נודע לבעל התפקיד בהליך הפירוק על עילת התביעה. לטענתה המפרק לא
5 יכול היה לדעת על העובדות שמגבשות את עילת התביעה בטרם מונה לתפקידו, התביעה הוגשה
6 בחודש יוני 2020 בטרם חלפו 7 שנים ממועד מינויו (ר' בהרחבה סעיפים 12-17 לתשובתה לבקשה;
7 סעיפים 15-20 לסיכומים מטעמה).
- 8 86. לדיון באשר לכלל ההתיישנות החל בקשר עם 'מודעות התאגיד' (התובעת) ראו בהרחבה
9 הדיון בסעיפים 46-49 לעיל.
- 10 87. נמצא, כי מר אייזיקוביץ' בעל מחצית המניות ומנהל בתובעת ידע את הנטען כלפי התובע,
11 היה מודע 'לחוסר' של 35 מיליון דולר בקופת החברה וחשד כי 'ידו של הנתבע במעל' מזה שנים
12 רבות ובכל מקרה – כמפורט מעלה – כבר בשנת 2007 ובכל מקרה לפני שנת 2010.
- 13 88. לפי שעילת התביעה היתה ידועה למר אייזיקוביץ' – אורגן בתובעת – טרם המועד בו הגיש
14 תובענתו למתן חשבונות בשנת 2010 – הרי שמחד מרוץ ההתיישנות מתחיל במועד מוקדם זה,
15 ומאידך לא מתקיימים התנאים להתחלת מרוץ ההתיישנות רק עם מינויו של בעל התפקיד בהליך
16 הפירוק של התובעת בשנת 2013.
- 17 89. לא למותר לציין, כי התובעת לא ניסתה ואף לא הצליחה (קל וחומר בהיעדר תצהיר
18 מתאים) להוכיח התקיימותו של החריג הקבוע סעיף 8 לחוק בה או במר אייזיקוביץ' אישית.
- 19 90. הלכה היא כי סעיף 8 קובע מבחן גילוי אובייקטיבי בעיקרו. הוא אינו מסתפק, לצורך עיכוב
20 מרוץ ההתיישנות - בכך שהעובדות אף לא היו בידעת התובעת/ בכוח. די בכך שהייתה בידי מר
21 אייזיקוביץ' מודעות בכוח בדבר עובדות שנעלמו מידיעתו בפועל, כדי שמרוץ תקופת ההתיישנות
22 יחל במועדו הרגיל ולא ידחה (ר' פרשת גיא-ליפל לעיל).
- 23 91. כך גם נקבע בפרשת מולכו לעיל, לענין סעיף 8 לחוק ההתיישנות כי "...חריג זה משעה את
24 מירוץ ההתיישנות כאשר התובע לא היה מודע לעובדות מהותיות המהוות חלק מעילת תביעתו,
25 ובלבד שיתקיימו שני תנאים: אי הידיעה נבעה מסיבות שאינן תלויות בתובע, וזהירות סבירה של
26 התובע לא היתה יכולה למנוע אותן. על הטוען לתחולתו של חריג זה, הנטל להוכיח את תנאיו (ראו:
27 ענין גיא-ליפל, בעמ' 116-117)" (שם, פסקה 19). למותר לציין כי שני התנאים המצטברים הנ"ל
28 לא הוכחו על ידי התובעת.
- 29 92. מכל המובא מעלה ואף כעולה מההליך בגדרו נדונה תובענת התובע למתן חשבונות ומתיק
30 הפר"ק יודגש – באשר לסוגיה של עובדות מול ראיות, כי דין טענת התובעת – כנטען בין היתר
31 בסעיפים 8-9 לסיכומיה – להידחות, אף לאור ההלכה לפיה "...יש להבחין בין העובדות המהוות
32 את עילת התביעה לבין הראיות הנדרשות להוכחת העובדות: "הוראת סעיף 8 לחוק ההתיישנות
33 בונה עצמה על מערכת שבה 'נעלמו' מן התובע 'העובדות המהוות את עילת התובענה'. עובדות הן
34 עובדות: אין הן לא פרשנות משפטית לדיון, לא הבנת הדיון ולא השגתן של ראיות להוכחת עובדות"
35 (ר' ע"א 3602/97 נציבות מס הכנסה ומס רכוש נ' שחר, פ"ד נו(2) 297, 316 (2001); ע"א 9670/05
36 גיל חברה לפיתוח ותעשיות בע"מ נ' פקיד השומה תל אביב (פורסם בנבו, 11.6.08))

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

93. כך גם ובניגוד לנטען בסעיף 20 לסיכומי התובעת, הרי שנקבע בפרשת **אפלייד מטריאלס** לעיל, בין היתר, כי הפסיקה הכירה **בחשד** כשקול לידעיה **בכוח** ואף הנמיכה את הרף עוד יותר. נפסק כי "גם כאשר לא נתעורר חשד אצל התובע, נבחנה השאלה האם התובע צריך היה לחשוד בקיומם של קשר סיבתי או התרשלות", ובהמשך "סיכומו של דבר, שחשד המתעורר אצל תובע ואף חשד בכוח ('צריך היה לחשוד') ייחשב כ"קצה חוט" המתחיל את מירוץ ההתיישנות ומבטל את השהיית המירוץ לפי סעיף 8" (ר' גם פרשת יפרח לעיל).
94. ולעניין טיב הגילוי הנדרש בקשר עם סעיף 8 לחוק נקבע, כי די ב-"...ידיעה שאיננה משוללת הגיון פנימי, ושיש לה אחיזה מינימאלית במציאות" (ר' ע"א 4114/96 המאירי נ' הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נב(1) 857, 866; ע"א 7707/01 צורף נ' קופת חולים של ההסתדרות הכללית, (פורסם בנבו, 24.11.05), פסקה 5; פרשת גיא-ליפל, פסקה 46). לקביעה לפיה די ב"חשד" בכח ראו גם פרשת גיא-ליפל, בפסקאות 45-47 לפסק-הדין.
95. כל האמור בסעיפים 92-94 לעיל מתקיים במר אייזיקוביץ'. הוא ידע על המעשים-לקיחת הכספים הנטענת ע"י הנתבע כבר בשנת 2007 או בסמוך (ובטח טרם שהגיש תביעתו בשנת 2010). העובדות היו בידיעתו, הנתבע התחמק מלמסור לו מידע כפי שנדרש (וחשדו העצים עקב כך). די באלה כדי להתחיל את מועד מרוץ ההתיישנות, הרבה קודם לשנת 2013.
96. לאחר עיון בכתבי טענות בהליכים שהתקיימו בבית המשפט המחוזי בירושלים ובשלשת פסקי הדין שניתנו בהם, לא מצאתי כי פסקי הדין שניתנו בתובענות אלה יצרו מעשה בית דין – השתק שיפוטי (השתק עילה או השתק פלוגתא), בהתאם להלכות שנפסקו בין היתר בע"א 246/66 קלוזנר נ' שמעוני פ"ד כב (2) 501; ע"א 219/87 רחמני ואח' נ' שמש ואח', פ"ד מג (3) 489; ע"א 1650/00 זיסר נ' משהב"ש ואח' פ"ד נז (5) 166; ע"א 4077/21 עסיס רימונים נ' פאי סיאם (פורסם בנבו, 28.2.23).
97. הטענה לסילוק התובענה בתיק זה מחמת מעשה בית דין נדחית לפיכך.

סוף דבר

98. בפרשת **Joint Stock Commercial** לעיל נפסק בין היתר כי "על פי תורת האורגניזם ניתן לייחס לתאגיד את ידיעתם של נושאי המשרה בו (ע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל פ"ד מה(4) 364 [...]) בהתאם, מירוץ התיישנות עילת התביעה של התאגיד יחל בעת שאורגן של התאגיד ידע על קיומה של עילת התביעה, או יכול היה לדעת על אודותיה" (שם, פסקה 14 רישה) (ר' גם פרשת **אסף הראל** לעיל, פסקה 33 רישה; **חבקין** לעיל מהד' 2, עמוד 280).
99. כמפורט מעלה מר אייזיקוביץ' בעל מניות, דירקטור בתובעת והמחזיק במחצית מהבעלות בה, ידע (ויכול היה לדעת) על קיומה של עילת התביעה כנגד הנתבע מוקדם בהרבה לשנת 2013 ואף טרם שנת 2010, מועד בו הגיש תובענתו למתן חשבונות. ידיעתו זו משולה לידיעת התובעת וניתנת לייחוס לתובעת.
100. לא למותר לצטט אף בגדרי פרק סיכום זה את דברי מר אייזיקוביץ' בתובענתו למתן חשבונות, לפיהם כבר לאחר שהחברה-התובעת הפסיקה את פעילותה בשנת 2007 "החל התובע לחשוד כי הנתבע 2 מבצע פעולות אסורות ובלתי מורשות בכספי החברה. לאור זאת ביקש הוא מהנתבע 2 מספר פעמים, למסור לו דין וחשבון מסודר על החברה ומצבה הכספי" (ר' סעיף 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 20-06-39292 דאבל קיי מוצרי דלק 1996 בע"מ נ' קלוגר

1 לכתב התביעה; סעיף 9 לתצהיר עדותו שם מיום 6.2.11. מהודאה זו עולה ברורות כי עילת התביעה
2 נודעה למר אייזיקוביץ' כבר בשנת 2007, בסמוך לאחר הפסקת פעילותה של החברה-התובעת.
3 101. בהינתן כל האמור ובהעדר תצהיר וגרסה סדורה שעמדה במבחן החקירה הנגדית בתיק זה,
4 באתי לכלל מסקנה כי התובעת לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח התקיימותו של חריג לתחולת
5 ההתיישנות כקבוע בסעיפים 5-6 לחוק ההתיישנות, בחלוף 7 שנים משנת 2007 ואפילו, אם ינמתחי
6 מועד זה, משנת 2010.

7 102. אף מצאתי לדחות את טענות התובעת לתחולת סעיף 8 בענייננו, בהיעדר ידיעה (נטענת)
8 מצד מר אייזיקוביץ' (שלא הוכחה כמתחייב!) וכי כתוצאה מכך נכון יהא למנות את תקופת
9 ההתיישנות משנת 2013 (מעט שמונה בעל תפקיד בהליך הפירוק).

10 103. כך גם לא עלה בידי התובעת להוכיח שהתמלא היסוד האובייקטיבי של הסעיף ("ושאף
11 בזהירות סבירה לא יכול היה למנוע אותן"). בהקשר זה אף נפסק בע"א 2159/19 דיוה נ' סבן
12 (פורסם בנבו, 9.3.20) כי "ההתיישנות אינה מחכה לראיות", ומה שקובע מתי מתחיל מרוץ
13 ההתיישנות, היא היכולת האובייקטיבית (של מר אייזיקוביץ') לגלות את המידע הרלוונטי (ר' גם
14 פרשת זוארס לעיל). יכולת זו עמדה לו כבר בשנת 2007 או בסמוך לאחר מכן, ואחרת לא הוכח על
15 ידי התובעת. הגשת התביעה על ידו בשנת 2010 אף היא הנותנת.

16 104. לא הוברר בהליך זה – בהיעדר גרסה סדורה של מר אייזיקוביץ' הנתמכת בתצהיר – מה
17 היו שיקוליו עת שהגיש בשנת 2010 את התביעה למתן חשבונות בלא שנתבע לצידה סכום כספי
18 כלשהו (ואפילו מוערך), לאור ידיעתו מצב יתרות הכספים בקופת החברה במועד הפסקת הפעילות
19 (ר' סעיף 3 לעיל). האם ביקש הוא לחסוך בתשלום אגרת משפט? בהקשר זה מובהר בספרו של ד"ר
20 יואל זוסמן "סדרי הדין האזרחי" מהדורה שביעית-1995, כי :

21 בתביעה למתן חשבונות די, על פי תקנה 16(ב), בהערכת הסכום לפי המשוער
22 כאשר הסכום אינו ידוע מראש והוא יוכל להתברר רק לאחר עריכת החשבון

23
24 105. נוכח כל המפורט מעלה בפסק הדין, המסקנה המתבקשת הינה כי תקופת ההתיישנות
25 התחילה ביום שבו נולדה עילת התובענה, לאמור בשנת 2007 או למצער בשנת 2010, ולפיכך במועד
26 הגשת התביעה בחודש יוני שנת 2020, היא כבר התיישנה.

27 106. אשר על כן הנני מורה על דחיית התובענה.

28 107. התובעת תשלם לנתבע הוצאות ההליך בסך כולל של 20,000 ₪ עד יום 1.5.23 וממועד זה
29 ואילך ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

30
31
32
33

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

דורון חסדאי, שופט

34
35
36